

HOLMI

XXII. évfolyam 3. szám

2010. március

Szerkeszti: Réz Pál (főszerkesztő),
Radnóti Sándor (bírálat), Várady Szabolcs (vers), Závada Pál (széppróza),
Fodor Géza, Szalai Júlia, Voszka Éva

Szerkesztőbizottság: Bodor Ádám, Dávidházi Péter,
Göncz Árpád, Kocsis Zoltán, Lator László,
Ludassy Mária, Nádasdy Ádám, Rakovszky Zsuzsa.
Tördelőszerkesztő: Környei Anikó. A szöveget gondozta: Zsarnay Erzsébet

TARTALOM

- Kántor Péter*: Megszokod... • 259
Két háború közt • 260
- Kurtág György*: Dalok Anna Ahmatova verseire, op. 41.
(Beszélgetések az új műről) • 261
- Turbuly Lilla*: Alkonykapcsoló • 273
- Szlukovényi Katalin*: Helyzetdal III. • 274
Hiányszonett • 274
Turizmus • 275
- Vörös István*: Félelem a bohóctól • 275
Búcsú a jelmezektől • 276
- Beck Tamás*: A Lövensohnék bátyja • 277
- Krasznahorkai László*: Számla • 278
- Rakovszky Zsuzsa*: Énvers – szerepvers • 282
- Wilhelm András*: Egy Petri-motívum nyomában • 289
- Radnóti Miklós versfordító-pályázat**
- Anakreón*: 72 • 291
- Alkman*: 26. 1 (*Kopeczky Rita fordításai*) • 291
- Wystan Hugh Auden*: Éjszakai vonat (*Imreh András fordítása*) • 292
- François Rabelais*: Pantagruel (I) (*Részletek*) (*Gulyás Adrienn fordítása, a fordító előszavával*) • 293
- Molnár Miklós*: Képeslap a hercegnőnek • 318
- Kornis Mihály*: Ezek itt hattyúk ám • 323
- Zsembery Péter* (*Korim*): Azok ott hattyúk? (*Részletek*) • 324

- Aczél Géza*: vének • 337
Babiczky Tibor: Fejadag • 338
Darányi Sándor: Szent László kórház • 339
 Apámnak • 339
 Éji folyó • 340
Vladimir Nabokov: Jelek és jelképek (*Hetényi Zsuzsa*
 fordítása) • 340
 Berlini kalauz (*Dunajcsik Mátyás*
 fordítása) • 344
Tóth Mária: Zacc • 348
Finy Petra: Köd • 351
 Karácsony • 352
 Agancs • 352
G. István László: Híd-triptychon • 353
Batár Attila és Kemény István 1990-es beszélgetése (II) • 354

FIGYELŐ

- Sántha József*: „Velünk mi lesz?” (Csaplár Vilmos:
 Hitler lánya) • 387
Nóvé Béla: A kisebbségtörténet revíziója
 (Bárdi Nándor–Fedinec Csilla–Szarka
 László [szerk.]: Kisebbségi magyar
 közösségek a 20. században) • 390

Megjelenik havonta. Felelős kiadó: Réz Pál. Vörösmarty Társaság
Levélcím: HOLMI c/o Réz Pál, 1137 Budapest, Jászai Mari tér 4/A
Terjeszti a Nemzeti Hírlapkereskedelmi Rt. és a regionális részvénytársaságok
Előfizetésben terjeszti a Magyar Posta Rt. Hírlap Üzletág
Előfizethető közvetlenül a postai kézbesítőknél, az ország bármely postáján,
Budapesten a Hírlap Ügyfélszolgálati Irodákban és a Központi Hírlap Centrumnál
(Bp. VIII., Orczy tér 1. Tel.: 06 1/477-6300; postacím: Bp. 1900)
További információ: 06 80/444-444; hirlapelofizetes@posta.hu
Előfizethető még postai utalványon Závada Pál címén (1092 Budapest, Ráday u. 11–13.)
Előfizetési díj fél évre 2500, egy évre 5000 forint, külföldön 50, illetve 100 euró
Tördelte: Kardos Gábor. Nyomtatta az ADUPRINT Kft. Vezető: Tóth Béláné

A HOLMI honlapja: www.holmi.org

ISSN 0865-2864

Kántor Péter

MEGSZOKOD...

Megszokod, mint a falu a harangot.
Ősszenősz veled, mint faág a törzssel –
e rossz bohózzal, melyben mint kerge özvegy,
lúdtalpaim a halál körbe-körbe szökdel.

Tűz van, esküvő, temetnek, születnek,
kitekerik a csirke nyakát levesnek,
botrány! bolondság! – sírnak és nevetnek,
szaladj játszani! – mondják a gyerekeknek.

Szaladsz és elesel. Megütöd magad és fáj.
Vagy megütöttek? Te ütöttél?
Fordulnál vissza? Fogadkozol? Elbújsz?
Ugyan már, hova szöknél?!

Majd profitálsz lüktető sebeidből,
harci szekered a mezőre hajtod,
megdermed hátadon a sós verejték,
s látod, ahogy árnyékod túlnő rajtad.

A csábító leszel és az elcsábított is –
hogyan legyen olyan árva az árva.
Egymást szorongatják vadul a vágyak,
s mindenki másra át marad magára.

Lebontott kályha füstje száll utánad,
egy régi fásládának vallanál szerelmet,
de jussát követeli minden új nap –
tapsolsz a mának és a tegnapot elejted.

Megszokod, mint a falu a harangot,
egymás után sírni, nevetni, sírni,
ne kérdezd, hogy mire kell, mire kellett
sort sor után és sort sor alá írni.

KÉT HÁBORÚ KÖZT

Ödön von Horváth emlékére

Az anyanyelvem volt az apanyelve,
a Monarchia az iskolája,
két háború közt próbált szerencsét
Kazimirja, Karolinája.

Szerény ideáljai voltak
a tisztességről és becsületről,
csak azt ne hidd, hogy túléled őket,
bár a világ, az néha feldől.

Ödön von Horváth – a kezében
minden vagyona: egy aktatáska,
puska helyett egy töltőtollal
ment országról országra a katonácska.

Ott állt az ajtóban harcra készen,
mikor a kávéház kinyitott reggel,
ott írt, míg megtelt minden asztal,
mint egy album bélyegekkel.

Budapest, Pozsony, Bécs és Berlin –
bepötytyöz mindent a náci ótvar.
Fúj a szél – menj szembe a széllel! –
ment szembe a maszírozókkal!

A véletlen – ki tudná, az mi?
Hogy van-e értelme vagy nincsen?
Hiába gondolja százszor végig –
talán abban nyilatkozik meg az isten.

Most a Champs-Élysées-re fordul –
Égi Mező, tedd őt szabaddá! –,
harminchét évesre a sorsa:
egy öreg gesztenyefa ága szakadt rá.

Az anyanyelvem volt az apanyelve,
de a műveit németül írta,
Fiumében született cseh anyától,
és francia földön van a sírja.